

WAR onsterfelijk menie

Al rijdend over slingerende bergpassen en langs waanzinnige valleien dringt het steeds meer tot ons door; Armenië heeft een verbluffende geschiedenis. Een die niet alleen duidelijk tastbaar is tijdens het bezoeken van de tientallen kerken en kloosters van honderden jaren vóór Christus, maar voelbaar aanwezig is in het alledaagse leven van de bevolking.

EEN
ROADTRIP
DOOR DE
GESCHIEDENIS

D

Duizenden vierkante kilometers land dat is afgestaan, een vijandige relatie met twee van de vier buurlanden en een genocide die door een deel van de wereld nooit erkend is. De geschiedenis van de Armeniërs vloeit door hun aderen en tijdens onze reis begrijpen we steeds beter waarom. Na de aankomst in Yerevan wanen we ons in een geweldige, levendige stad. Vol met horeca, markten, prachtige groene parken en een prominent aanwezige kunstcultuur. De hippe winkels en moderne panden steken af tegen de vervallen Sovjet-gebouwen. Handgemaakte tapijten uitgestald op de motorkap van een Lada Niva naast een prachtig ingerichte Burberry winkel. Interessante contrasten die we in ons relatief ongelaaagde Nederland eigenlijk niet meer kennen.

Een nieuwe wereld

Afgelopen juli maakten we een reis naar Armenië waarbij we uiteraard startten in de hoofdstad. Middenin het centrum verbleven we in een hotel van de Tufenkian keten, een Amerikaans-Armeense familie van tapijtenmakers. Hier binnen, in een prachtig, statig hotel met voor de deur een grote vlooiemarkt vol ambachtlieden, bevonden we ons direct te midden van die prachtige contrasten. Ik

ben dol op het ontdekken van nieuwe steden, hoe drukker, hoe beter. In Yerevan waanden we ons in een nieuwe wereld die ik graag van alle kanten wilde bekijken. De stad omschrijven echter blijkt een uitdaging, net als de rest van het land. Wie zijn de Armeniërs en wat maakt dit land zo bijzonder?

Yerevan als citytrip

Yerevan voelde als een kleine wereldstad, één waarvan ik me afvraag waarom ik hem nooit overwogen heb als een citytrip bestemming. De stad is levendig, vooral in de avond. Lekker eten, goede wijn, bijzondere architectuur, prachtige kerkjes, veel groen, kunst en een verscheidenheid aan mensen. Mensen die zich graag mooi aankleden, verzorgd zijn en tegelijkertijd niet heel benaderbaar. Waar ik vorig jaar in Iran meerdere malen per dag werd aangesproken met een warm welkom bleef dit in Armenië uit, iets wat me direct verbaasde. Blijkbaar had ik een vergelijkbare mentaliteit onbewust verwacht.

Het hart van het Christendom

Vanuit Yerevan maakten we uitstapjes naar verlaten kloosters van decennia oud, musea en het beroemde genocide monument. Echmiatzin, ook wel het Vaticaan van Armenië genoemd, is het hart van de Armeense geschiedenis en een must wanneer je het land bezoekt. Mocht je net als wij op een zondag komen, zorg dan dat je een kerkdienst meemaakt. Dichterbij het Christendom kom je bijna niet. De geschiedenis heerst, niet alleen in de zichtbaar aanwezige gebouwen en monumenten, maar juist in de mensen en hun verhalen. Het wordt ons langzaam duidelijk dat Armeniërs strijders zijn. Wellicht op het eerste gezicht niet zo voelbaar warm en verwelkomend als bijvoorbeeld Iraniërs, maar niet, zoals ik stiekem heel even dacht, omdat ze onaardig zijn. ►

Het volk is trots, sterk en wellicht een tikje beschermend



bijschrift xxxxx



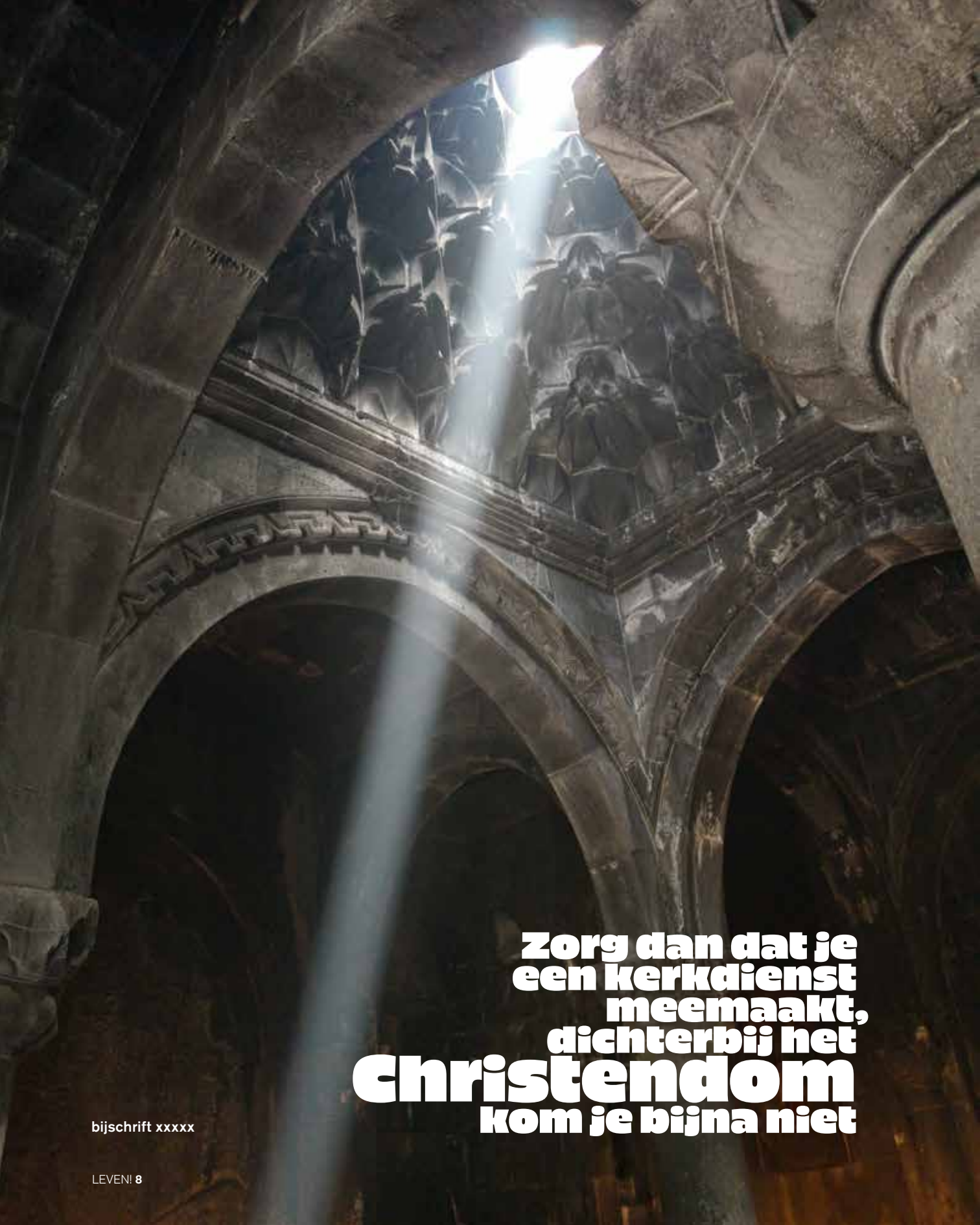
bijschrift xxxxx



bijschrift xxxxx



bijschrift xxxxx



**Zorg dan dat je
een kerkdienst
meemaakt,
dichterbij het
Christendom
kom je bijna niet**

bijschrift xxxxx



bijschrift xxxxx

Vrijheid

Als een in 1985 in Utrecht geboren Nederlandse heb ik nooit hoeven vrez-
zen voor mijn land, mijn vrijheid, mijn
toekomst of mijn leven. Een privilege
positie die voor Armeniërs niet is weg-
gelegd. Het land, dat als eerste in de
wereld het Christendom als officiële
staatsgodsdienst aannam in 301, be-
stond ooit uit duizenden vierkante kilo-
meters. Mount Ararat, de hoogste berg
van wat ooit Armenië was, ligt nu offici-
eel binnen de Turkse grenzen. Toch is
ze nog altijd een belangrijk symbool
voor de Armeniërs. Om aan te duiden
dat het een mooie dag is wordt vaak ge-
refereerd naar hoe mooi ze erbij ligt met
haar besneeuwde top in de zon. De ge-
nocide die tijdens en na de Eerste
Wereldoorlog plaatsvond kostte het le-
ven aan ruim anderhalf miljoen
Armeniërs, maar wordt tot op de dag
van vandaag door een aantal landen
niet erkend. De relatie met buurlanden
Turkije en Rusland is vijandig en die met
Georgië en Azerbeidzjan eigenlijk al-
leen strategisch neutraal. Niet zo gek
dat we hier kennis maakten met een
volk dat trots, sterk en wellicht een tik-
je beschermend is.

Bounty-eiland

Vanuit Yerevan startten we onze rond-
reis richting het Sevan meer. Via prach-
tige verlaten bergwegen met links en
rechts adembenemende stillevenen na-
deren we langzaam een van de hoogst
gelegen meren van de wereld. En wat
mij betreft een van de mooiste. Op
1900 meter vind je ruim duizend vier-
kante kilometer aan fel turquoise
schoonheid. De tocht langs het meer
richting ons hotel voelde als een vakan-
tie op een bounty-eiland. Langs het
meer vind je strandjes met bijpassende

Beach clubs, watersportverenigingen en hier en daar
een kudde koeien. Wederom is het contrast met de
onderweg bezochte eeuwenoude afgelegen kloos-
ters adembenemend.

Na een nacht aan het mooie blauwe water vertrok-
ken we richting Dilijan, ook wel 'Armeens Zwitserland'
genoemd door de lokale bevolking. Een bijzonder
sfeervol dorp dat in de Sovjet tijd een populair kuur-
oord was en getekend wordt door pittoreske,
19e-eeuwse, houten huizen. Ons hotel is tegen een
bergwand opgebouwd en de kamer voelt als een
soort luxe boomhut met een schilderachtig uitzicht
over de vallei. Met een wijntje in de hand vergapen
we ons aan het uitzicht en fantaseren we over een
leven te midden van zoveel natuurschoon.

Net een schilderij

Onze route vervolgt zich via de beroemde klooster-
complexen in Sanahin en Haghpat, beiden op de we- ▶

**Het contrast met
de eeuwenoude
afgelegen kloosters
is adembenemend**

Met een wijntje in de hand vergapen we ons aan het uitzicht en fantaseren we over een leven te midden van zoveel natuurschoon

relderfgoedlijst van Unesco vanwege hun bijzondere architectuur. Waar we de afgelopen dagen langs diepe valleien en grote vlaktes reden, zet onze weg vandaag zich voort dwars door de bossen, waar we onderweg een verstopt CocaCola bord zien en in een verlaten tuin een heerlijke barbecue eten. Wanneer we aankomen in ons bijzondere hotel in Dzoragets, voelt het alsof we een schilderij binnenstappen. Direct gelegen aan de ruige Debed rivier biedt het hotel een waanzinnig terras waar je tegen wilde bergwanden aankijkt. Het zwembad ligt binnen maar biedt uitzicht op hetzelfde plaatje en in de avondwarmte genieten we van een heerlijk diner met Armeense wijn.

Met pijn in ons hart checken we uit en verlaten we deze bijzondere plek. De laatste dag in de auto realiseren we ons dat Armenië eigenlijk het perfecte land is voor een road trip. De wegen zijn prachtig en je ziet zoveel meer van het land dan wanneer je op één plek verblijft. Ik verbaas me over de verscheidenheid aan natuur waar we deze week doorheen zijn gereden. Van bossen en bergen tot azuurblauwe meren, rivieren en eindeloze diepe valleien. Het ene moment waan je je in Iran en het volgende in de Dordogne. Onze weg leidt

ons via een bijna off-road pad richting het Amberd Fort. Anderhalf uur lang wanen we ons alleen op de wereld en komen we niemand tegen behalve kuddes nieuwsgierige koeien. De hoogste berg van Armenië; Mount Aragats, ligt met haar vier pieken aan onze rechterhand en schittert in de zon. Aangekomen bij het fort, dat op 2150 meter hoogte liggen, schuiven we onder een boom aan een van de zes tafels naast een klein, chaotisch keukentje. Ook hier genieten we weer van een verse barbecue met uitzicht op een eindeloze horizon.

Tussenkopxxxxx

Als we een beetje afgekoeld zijn en energie hebben gekregen van het heerlijke eten wandelen we langs het fort, dat ervoor zorgt dat je je ineens bewust bent van hoe anders het leven eruit had gezien als je in een andere eeuw en in een ander bedje was geboren. De torenhoge muren maken dat we fantaseren over paarden en ridders. Zonder hekken of omheining kijk je honderden meters naar beneden in de vallei en voel je je, hier in de middle of nowhere, een nietig mens tussen alle natuur.

Vol van alle indrukken, dagdromen en natuurwonderen rijden we rustig terug richting Yerevan. Onderweg nemen we afscheid van dit bijzondere land en terwijl ik op de onze laatste, warme avond op het terras midden in de stadsdrukke van een heerlijk koel drankje geniet, vraag ik me af of ik het voor elkaar krijg dit land met haar geschiedenis eer aan te doen in een artikel. Ik heb in ieder geval mijn best gedaan. ♦

We maakten deze reis met het Utrechtse Dimsum Reizen, waar op een heel persoonlijke manier wordt meegedacht. Door veel samenwerking met lokale bevolking en oneindig veel specialistische kennis wordt er altijd getracht een unieke ervaring te creëren.

Dimsum Reizen

Minrebroederstraat 5, Utrecht
T 030 230 08 47
www.dim-sum.nl



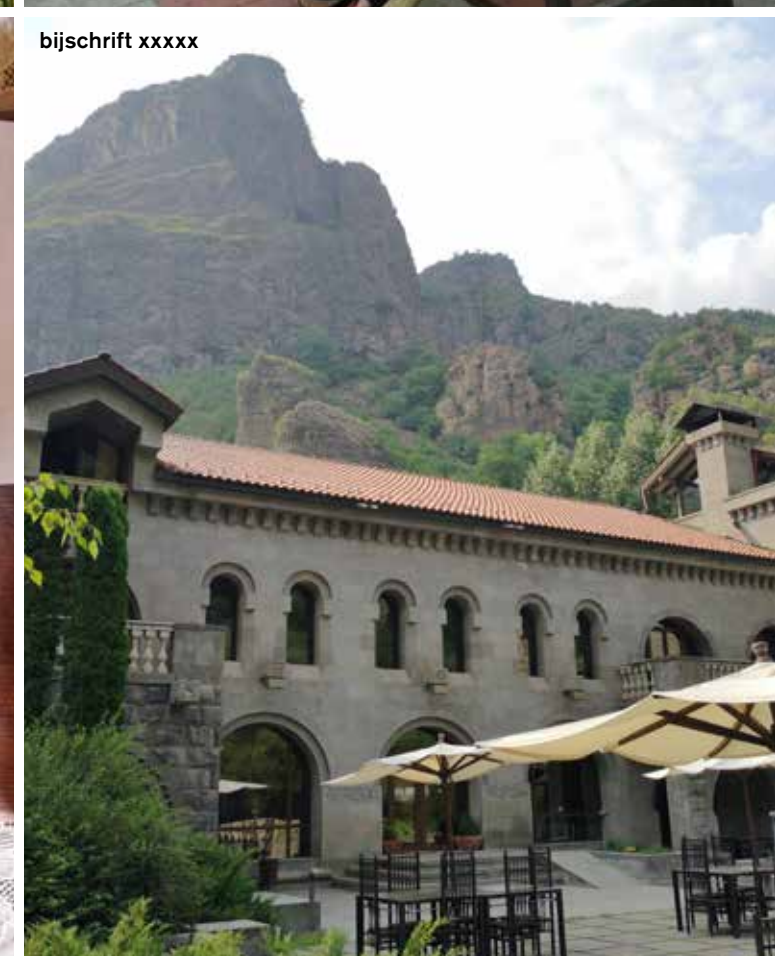
bijschrift xxxxx



bijschrift xxxxx



bijschrift xxxxx



bijschrift xxxxx